

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **T. P.**, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2010 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený T. P., zastúpený obhajcom JUDr. J. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. novembra 2009, sp. zn. 5 To 49/2009 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného T. P. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 27. januára 2009, sp. zn. 2 T 34/2008 bol T. P. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po tom, čo v presne nezistený čas kúpil od doposiaľ nezistenej osoby psychotropnú látku - metamfetamín, túto neoprávnene prechovával do 19.05 hod., dňa 26. októbra 2007 v pivničných priestoroch, patriacich k bytu č. X., nachádzajúcom sa v bytovom dome na ul. Č. v T., v mikroténovom vrecku s obsahom 46,45 g metamfetamínu s koncentráciou účinnej látky 72,9 percent hmotnostných, z ktorého bolo možné pripraviť najmenej 847 obvyklých jednorazových dávok, v zatavenej injekčnej striekačke s obsahom 1154 mg metamfetamínu s koncentráciou účinnej látky 73,3 percent hmotnostných, z ktorého bolo

možné pripraviť najmenej 21 obvyklých jednorazových dávok a ktorú dňa 26. októbra 2007 v čase o 19.05 hod. v predmetnej pivnici predal osobe menom M. K., pričom metamfetamín je zaradený podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do druhej skupiny psychotropných látok a hodnota vyššie uvedeného na „čiernom,, trhu bola vo výške 260 400 Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zák. **na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.**

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu **zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.**

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad **na dobu 2 (dvoch) rokov.**

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia veci - plechovej trubičky z kovu striebornej farby, blister s označením Kalikor 400 mg, biele textilné rukavice, finančná hotovosť 1 x 1 000 Sk, 2 x 500 Sk, 5 x 100 Sk, spolu 2 500 Sk (dvetisícpäťsto korún).

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní, pričom včas podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu osobitným podaním.

Krajský súd v Trnave na podklade podaného odvolania rozhodol uznesením z 24. novembra 2009, sp. zn. 5 To 49/2009 tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného T. P. ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 24. novembra 2009, kedy vo veci rozhodol krajský súd. Napriek vydanému príkazu na dodanie do výkonu trestu z 24. novembra 2009, obvinený doposiaľ uložený trest nenastúpil.

Odpis uznesenia Krajského súdu v Trnave bol obhajcovi obvineného doručený 21. januára 2010. Obvinenému sa nepodarilo druhostupňové rozhodnutie a ani ďalšie nadväzujúce súdne rozhodnutia doručiť.

Okresný súd Trnava dňa 9. februára 2010 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného T. P., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. J. G., ktorý ho obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 25. januára 2010 a smeruje proti vyššie citovanému rozhodnutiu krajského súdu.

V písomných dôvodoch svojho dovolania obvinený uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

V prvom rade vytýkal, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, resp. na nesprávnom použití ustanovenia § 135 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje na prechovávanie drog pre vlastnú potrebu a v jeho prípade je aplikácia tohto ustanovenia celkom vylúčená.

Pre posúdenie väčšieho rozsahu je potrebné použiť ustanovenie § 125 ods. 1 Tr. zák., z ktorého poslednej vety je to celkom jednoznačné. Krajský súd použitím § 135 ods. 2 Tr. zák. v súvislosti s posudzovaním väčšieho rozsahu podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. poprel existenciu ods. 3 písm. c/, ako aj existenciu § 172 ods. 4 písm. c/ Tr. zák., čo zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Odvolací súd sa vôbec nevysporiadal s jeho obhajobou podľa § 186 ods. 1 Tr. por., čím zásadným spôsobom porušil jeho právo na obhajobu, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Ďalej poukazoval na nezákonnosť domovej prehliadky, ktorá nebola vykonaná bez meškania, pričom príkaz na jej vykonanie je nepreskúmateľný. Odvolací súd založil rozhodnutie na dôkaze, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom, čím je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Navrhol preto, aby najvyšší súd vyslovil, že bol

porušený zákon v ustanoveniach, o ktoré sa dovolanie opiera, zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol v inom zložení senátu.

Predsedička senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania prokurátorovi, ktorý vo svojom vyjadrení z 3. marca 2010 dovolanie obvineného navrhol odmietnuť, pretože neboli splnené podmienky dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom svojho obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/) Tr. por.

V prvom rade najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania a v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, takéto dovolanie je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. V tejto súvislosti pripomína, že dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 371 ods. 6 Tr. por.).

Obvinený T. P. v prvom rade namietal, že odvolací súd sa nevysporiadal s jeho obhajobou podľa § 186 ods. 1 Tr. por., pričom odkazoval na dôvody svojho odvolania, čím zásadným spôsobom porušil jeho právo na obhajobu, čo podľa neho zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Obvineným uvádzaný dovolací dôvod predpokladá, že v konaní došlo k porušeniu práva na obhajobu najmä tým, že boli porušené ustanovenia o povinnej obhajobe § 37 Tr. por. Predovšetkým ide o prípady, kedy súd vykonával úkony trestného konania bez obhajcu obvineného, napriek tomu, že ho obvinený musel mať z dôvodu povinnej obhajoby.

V posudzovanej veci sa obhajca obvineného zúčastňoval úkonov prípravného konania a bol prítomný počas hlavného pojednávania i verejného zasadnutia o odvolaní. Obhajca obvineného mal teda počas celého konania možnosť kvalifikovane navrhovať, predkladať a zadovažovať dôkazy slúžiace na obhajobu obvineného. Samotná skutočnosť, že súd neakceptoval návrhy obhajoby ešte neznamená, že došlo k porušeniu práv na obhajobu, z čoho vyplýva, že uvedený dovolací dôvod nebol naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom, prípadne na dôkazoch, ktoré neboli získané zákonným spôsobom. Obvinený predovšetkým namietal, že domová prehliadka, pri ktorej boli nájdené psychotropné látky bola vykonaná v rozpore so zákonom. Podľa neho príkaz na vykonanie domovej prehliadky bol nepreskúmateľný, pretože neobsahoval riadne odôvodnenie, čo malo za následok vážny zásah do jeho práva na súkromie. Taktiež namietal, že domová prehliadka bola vykonaná až niekoľko dní po jeho vydaní.

V posudzovanej veci sudkyňa pre prípravné konanie vydala príkaz na domovú prehliadku (viď č. 1. 90) 11. októbra 2007 na základe návrhu prokurátora. Sudkyňa pre prípravné konanie plne akceptovala dôvody uvedené v žiadosti prokurátora, a preto jeho návrhu vyhovel. Postupovala pri jeho vydaní v súlade s ustanoveniami § 99a, § 100 Tr. por. Odôvodnenie príkazu je síce stručné, avšak táto okolnosť ešte neznamená, že príkaz je preto nezákonný. Pre rozhodnutia v trestnom konaní totiž platí všeobecná zásada, že záväznou časťou je iba výrok a nie odôvodnenie príslušného rozhodnutia. V posudzovanej veci výrok príkazu obsahoval všetky potrebné náležitosti a bolo z neho jasné kde a v ktorých priestoroch sa má domová prehliadka vykonať. Taktiež obsahuje údaje o tom, kto má domovú prehliadku vykonať. Zo skutočnosti, že príslušné policajné orgány vykonali domovú prehliadku až dňa 26. októbra 2007 nemožno vyvodzovať závery, že domová prehliadka bola nezákonná. Treba si uvedomiť, že vykonanie domovej prehliadky je vedené zásadami kriminalistickej taktiky a spôsobom vyšetrovania v konkrétnej veci. Orgány prípravného konania pracovali s určitými informáciami, a preto bolo v ich záujme, aby vyšetrovací úkon bol úspešný. Trestný poriadok v ustanovení § 100 ods. 2 síce uvádza, že domová prehliadka sa vykoná

bez meškania, avšak to neznamená, že bude vykonaná ihneď po vydaní príkazu. Doba, ktorá uplynula od vydania príkazu na domovú prehliadku, po jeho realizáciu, je podľa názoru najvyššieho súdu primeraná okolnostiam prípadu. Nemožno preto hovoriť o nezákonnosti domovej prehliadky, z čoho vyplýva, že ani tento dovolací dôvod nebol naplnený.

Napokon obvinený ako ďalší dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorým je ustanovenie § 135 ods. 2 Tr. zák.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa v zmysle citovaného ustanovenia rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo že išlo o iný trestný čin. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie predovšetkým nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod.

V tejto súvislosti je treba pripomenúť, že podstatou právneho posúdenia skutku ako posúdenia hmotnoprávneho je aplikácia hmotného práva, t.j. trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Tu je potrebné zdôrazniť, že predmetom právneho posúdenia je skutok tak, ako ho zistil súd. V posudzovanej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený T. P. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Popísanému skutkovému stavu potom zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. Použitú právnu kvalifikáciu podľa citovaného ustanovenia odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú do popisu skutku zahrnuté a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných zákonných znakov uvedeného zločinu. Vo vzťahu ku kvalifikovanej skutkovej podstate odseku 2 písm. e/ síce odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia použil nesprávne ustanovenie § 135 ods. 2 Tr. zák., ktoré ustanovenie sa vzťahuje iba na prechovávanie omamných látok pre vlastnú potrebu (§ 171 Tr. zák.). Toto pochybenie odvolacieho súdu však v žiadnom prípade nemalo vplyv

na zhoršenie postavenia obvineného, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolací súd nezmenil. Najvyšší súd sa plne stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, ktorý v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že neoprávnené prechovávanie psychotropných látok v množstve najmenej 868 jednorazových dávok, ktorých hodnota predstavovala najmenej 260 400 Sk treba považovať za preukázanie znaku „vo väčšom rozsahu“ v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. Z uvedeného potom vyplýva, že ani tento dovolací dôvod nebol naplnený.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci ako z vyššie uvedeného vyplýva, že neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného T. P. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. apríla 2010

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správne vyhotovenie: Alžbeta Kóňová